Ч. 261. Четвер 7 грудня (24 падолиста) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Президент міністрів бар. Ґавч відповідаючи бесідникам в палаті послів, сказав насамперед, що він коли дня 28 падолиста предкладав звістну заяву, був з гори переконаний, що виринуть атаки на правительство, особливо же против него. Длятого дискусия в палаті панів зовсім єго не заскочила. Всї промови — казав він — містили в собі два закиди. Передовсім роблено провительству закид слабости супротив демонстраций і неконсеквенцию в заявах. Що до слабости правительства, то наведжено навіть факти, про котрі він не знає. Отже президент міністрів заявляє, що в справі послідних демонстраций в Празї правительство приготовило було навіть розпоряджене в справі заведеня стану виімкового. Правительство не бояло ся нїколи і не буде бояти ся там, де розходить ся о удержане ладу і спокою, але й не напудить ся слів виголошених тут в палаті, котрі сказавши отверто, суть лиш пустою погрозою. Що же до демонстраций у Відни, то тут зовсім не було причини виступати против неї, а коли би правительство було виступило, то ті самі, що нинї говорять о здушеню силою, доказували би, що була відповіднїйша иньша метода. Зі становища привительства в день 28 падолиста не можна заключати о єго поступованю в будучности підчас евентуальних демонстраций. На всякий случай не може нїхто в нинїшних часах не зважати на так великий рух, який настав в державі.

Другий закид, що правительство що дня зміняє становище, треба рішучого відперти а так само не можна сказати, що правительство держить ся ланцушка якої-небудь партиї, отже й партиї социяльно-демократичної. Президент міністрів каже, що стояв завсїгди на тім становиску, що треба стреміти до постепенного розширеня права виборчого. Правда, що дня 6 жовтня, коли він промавляв, справа реформи виборчої не була ще так далеко посунена, як в два місяцї пізнїйше. Але не лиш події зовнїшні поділали на заострене ситуациї. Не треба забувати, що як-раз правительство має далеко обильнїйші жерела інформацийні як проча публика. Отже президент міністрів набрав переконаня, що тої справи не можна лишити без полагодженя і рішив ся вступити на дорогу реформи виборчої, а щоби уникнути всяких непорозумінь на будучність, мусить тут заявити, що буде дальше тою дорогою поступати мимо всяких перешкод і трудностий. Я переконаний — казав бар. Ґавч — що всяке дальше зволїкане зі справою реформи виборчої єсть небезпечне а правительство, котре єсть сьвідоме одвічальности супротив державии і суспільности, не може инакше поступити, як тепер поступає. В справі порушеного в дискусиї перенесеня права виборчого до Ради державної на сойми можна лиш однє слово сказати: „За пізно“. Що до змін в палаті панів, напятнований в палаті послів проєкт загальний буде при нагоді розвинений в своїм часї в палаті панів. Нинї однак треба виступити против закиду, мов би хтось хотів понижати повагу сеї палати. Коли правительство наміряє яку реформу в сім напрямі, то руководить ся лиш обавою о судно державне.

Бар. Ґавч закінчив словами: Признаю і понимаю, що мушу іти зазначеною дорогою до кінця, а кінцем тим може бути лиш успіх або упадок (Порушене). Як одно так друге з'умію знести зі спокоєм і холоднокровно, як пристало на патріота, котрий не бажає нїчого більше як величи вітчини і мира для народів Австриї. — По реплїцї кн. Авершерґа закінчила ся дискусия і засїдане закрито.

---

1)

Чорний Петро.

Шесте з нових оповідань Шерльока Гольмса.

(З анґлійского — Конана Дойля).

Я не видів мого приятеля нїколи в лїпшім станї духа і тїла як в 1895 році. Єго щораз більша слава принесла була єму велику практику і мене міг би хтось назвати довгоязиком, як би я лиш натяком хотів згадати про тих славних людий, що заходили до нашого скромного помешканя при Бакер-Стріт. А все-ж таки жив Гольмс, як і всї великі артисти, лиш для своєї штуки і з виімкою пригоди князя Голодернес мало було таких случаїв, в котрих би він жадав більшої заплати за свої неоцїнені прислуги. Він так мало зважав на вимоги сьвіта чи може так у всім любив мати свою волю, що нераз навіть могутним і богачам відмавляв своєї помочи, скоро якась задача була для него несимпатична, підчас коли нераз трудив ся неутомимо цїлими недїлями над справами якогось малозначного чоловіка, котрого пригода видавала ся єму ще небувалою і мала в собі такі драматичні події, котрі відзивали ся до єго сили уяви і вимагали єго бистроумности.

В сїм памятнім 1895 р. занимав єго увагу ряд дивних случаїв наступаючих по собі з ріжнородними змінами: починаючи від єго славного слїдства в справі наглої смерти кардинала Тоска аж до арештованя звістного годівельника канарків Вільзона, котре увільнило вехідний конець Льондону від ганьби. По обох тих славних подіях слїдували безпосередно траґедия Вудмана Лї і ті дуже неясні обставини, серед яких наступила смерть капітана Петра Карея. Нїякий звіт про дїла Шерльока Гольмса не був би повний, як би в нім не містило ся дещо про ті вельми незвичайні події.

В першім тижни місяця липня не було мого приятеля так часто і так довго, що я зараз здогадав ся, що він вже забрав ся до чогось. Той факт, що в тім часї кількох голодранців допитувало ся за капітаном Василем, дав менї на здогад, що Гольмс перебирає ся на всїлякі способи при своїй роботї і так старає ся укрити свою особу. Він мав в ріжних сторонах Льондону що найменше пять малих помешкань, де міг за кождий раз перебирати ся за когось иньшого. Він не говорив менї нїчого о тім, що робить, а я знов не мав звичаю напирати на него, щоби він менї звіряв ся. Перший виразний знак, який він менї дав о напрямі своїх розслїдів, був якийсь незвичайний. Він вийшов був ще перед снїданем а я лише що зачав був снїдати, як він увійшов до комнати в капелюсї на голові і з якимсь довгим дручком з гаком на кінци, котрий нїс як парасолю під пахою.

— Господи сьвятий, — відозвав ся я — чейжи ти не ходив з отсим по Льондонї?

— Я їздив до різника і вернув назад.

— До різника?

— Тай вернув з дуже добрим апетитом. Нема що казати, любий Ватзоне, вправа тїла перед снїданем має велике значінє. Але я би заложив ся, що ти не вгадав би, яка то була вправа.

— Та я й не беру ся вгадувати.

Він усьміхав ся, коли наливав собі каву.

— Як би ти був заглянув до комнати поза крамом Аллярдіса, то був би побачив, що там висїла на гаку під стелею свиня а якийсь панок в сорочцї старав ся з цїлої сили пробити свиню отсим оружием. То я був той енерґічний панок і то мене успокоїло, що я хоч і як силував ся, не міг за одним разом пробити свиню отсим гаком. А може би ти спробовав?

— За нїщо в сьвітї. Але на що ти так робив?

— Бо менї здавало ся, що то має якусь посередну звязь з тайною Вудмана Лї. — Ах, Гопкінс, таже я одержав від вас телеґраму сеї ночи і вижидав вас. Просимо близше, сїдайте собі коло нас.

Наш гість був то собі незвичайно живий чоловічок, лїт около трийцяти, в легкім лїтнім одїню, не впадаючим в очи, але держав ся так просто як той, що привик до урядового унїформу. Я пізнав зараз, що то був Стенлї Гопкінс, молодий інспектор полициї, на котрого будучність Гольмс мав велику надію, а котрий для славного аґента мав такий подив і пошановок, як би який ученик для свого учителя. Гопкінсове чоло було чогось захмурене і він сїв собі коло нас з міною якогось дуже пригнобленого чоловіка.

— Нї, дякую Вам, я вже поснїдав, заким сюди прийшов. Я ночував в місті, бо приїхав ще вчера до рапорту.

— І щож ви рапортували?

На засіданю палати послів дня 4 с. м. вела ся дальша дискусия над заявою п. президента міністрів. Перший промавляв пос. Кубік по німецки а закінчив по польски. Бесідник заявив, що нарід польский повитає радістно реформу виборчу, котра зробить конець панованю шляхти. Польска шляхта зі шкодою для власного народу служила кождому правительству. Населенє Галичини не хоче рішучо такої Польщі, в котрій панувала би шляхта в ґусті ґр. Пініньского. Нарід польский витає реформу виборчу яко заповідь давно бажаної свободи. — Пос. Шуклє промавляв також за загальним правом виборчим і полємізував головно з ґр. Туном. — Пос. Лєнассі (Італіянець) повитав радістно реформу виборчу, бо сподіває ся, що будуть увзгляднені народні традициї Італіянців. Реформу реґуляміну — казав бесідник — треба полишити будучій палаті. — Пос. др. Штравхер (Німець з Черновець) говорив о ворожім становищи палати панів для народу і промавляв против примусового голосованя та обовязкового довшого осідку а за увзглядненєм полїтичної індивідуальности жидів при реформі виборчій.

Опісля промавляв ґраф Дідушицкий. Правительство — казав бесідник — зробило парляментови велику несподіванку. По заяві президента міністрів при кінци минувшої сесиї ніхто не сподівав ся, що правительство позбуде ся за кілька неділь засадничих скрупулів що до зміни самих основ ординациї виборчої та устрою державного. Але наглий скок буває часто сполучений з наслідками, викликуючими в найбільшім степени обаву. Бесідник обговорював відтак відносини виборчі в Німеччині і Франциї і теперішнє положенє в Росиї а переходячи відтак до обговорюваня масових рухів, сказав: Нехай правительство не бере мені того за зле, коли єго упімну. Від довшого часу роблено в нашій державі все, щоби якраз в верству робітничу, з'орґанізовану социяльними демократами, вмовити пересадне чувство єї значіня і ваги. Социяльно-демократичним труженникам позваляно всюди і завсігди на річи, на котрі иньшим консервативним партиям зовсїм не дано би призволеня. Социяльні демократи переконали ся, що заказ устроюваня демонстраций підчас каденциї парляментарної обовязує, що правда, кожду иньшу партию, лиш не социялїстичну... Я того погляду — говорив бесідник дальше, — що загальне право голосованя не може бути заведене після одного шаблъону. Коли би навіть було заведене серед теперішних відносин, то навіть найрозумнїйші серед социялїстів будуть того жалувати, що домагали ся реформи виборчої, що осягнули за великий успіх. Уважаю социяльних демократів за людий вірних своїм переконаням. Загальне право голосованя не єсть для них цїлию, лиш средством до тих цїлий, котрі социяльна демократия всюди ясно виголошує.

Бесідник предкладав відтак реформу палати послів в тім напрямі, щоби число мандатів V курії значно помножено, може аж до половини всїх мандатів, але щоби рівночасно і иньшим людем дано приступ до парляменту та забезпечено місце в палаті таким, котрим брак демаґоґічного таланту. З традициї Кола польского виходить також, щоби вказати на иньше средство, іменно на то, щоби також заступники соймів брали участь у виконуваню законодайних праць в центральнім парляменті. Позатим можна би признати право виконуваня виборів до парляменту фаховим товариствам, союзам рільничим, торговельним, промисловим і робітничим, з'орґанізованим на демократичній основі. Справи звязані з мовою і народностию треба передати соймам, а в соймах треба завести на серио автономію. Справи що до мови в школї і уряді треба поручити соймам а центральний парлямент нехай в тих справах не веде спорів.

По бесіді ґр. Дідушицкого перервано дискусию, а палата передала відтак комісиї предложенє о провізориї буджетовій без першого читаня.

Вісти полїтичні.

До ситуациї на Угорщині. — Подї в Росиї. — Демонстрация фльот против Туреччини.

Після вістий, які одержали віденьскі ґазети з Будапешту, вступила угорска криза знову в таку фазу, в котрій можна сподівати ся кождої хвилї остаточного порішеня в одну або в другу сторону. Привительство дійшло вже до самого краю тих средств, яких може уживати против опорних, а они показали ся безуспішні. Відносини в краю стались просто невидержимі і то так само для коаліциї, як і для правительства. Отже мусить конче настати якесь рішенє в одну або другу сторону, причім судьба кабінету єсть зовсїм байдужна.

Дивну трохи вість приносить „Pest Lloyd“, котрий пише, що зі взгляду на критичне положенє в Росиї круги парляментарні признають конечність скорого виясненя. Ґр. Андраші і ґр. Апоній конферували вчера з бувшим міністром скарбу Люкачем і предкладають утворенє більшости зі всїх партий, котрі опирають ся на основі угоди з 1867 р., при підмозі (?) партиї независимости. Постановлено виготовити подрібно проґраму в тім напрямі.

З Росиї наспіли дві просто суперечні собі вісти а однак і дуже можливі і вельми характеристичні для теперішного загального розкладу в цїлій російскій державі. Першу з них подає N. fr. Presse: Один дім банковий в Відни одержав вість з Петербурга, що цар в найблизших днях виїде до Москви, щоби там зложити присягу на конституцию. Подорож тота єсть обчислена на успокоєнє публичного мнїня. Депешу тоту не вислано просто з Петербурга, але через Ґданьск. Вість ся єсть на око можлива; але на яку конституцию мав би цар складати присягу, коли єї ще нема, а всї дотеперішні царскі укази то ще зовсїм не конституция а навіть далекі від неї.

Друга, також дуже імовірна чутка розійшла ся з Парижа. Там одержали вість, що в Петербурзі побоюють ся загально оголошеня диктатури Трепова. Камарилля старає ся наклонити царя, щоби за всяку цїну здушити революцию. І се річ можлива, та лиш в тім біда, що до диктатури треба певного войска, на котрім можна би ся оперти, а в Росиї нинї такого войска як би вже й не було, бо самі козаки чей не дадуть всему ради. Нехай же ще верне войско з Манджуриї та воєнні плїнники з Японії, то буде ще гірше.

Про ворохобню войска в Киеві доносять тепер, що безпосередною причиною до ворохобнї став ся страйк телєґрафістів. До служби телєґрафічної відкомандовано саперів із стоячого в Киеві полку, котрий числить около 900 мужа. Сапери відмовили послуху і сказали, що після войскових приписів не можна їх уживати до такої служби. В полку отже заворушило ся і пятьсот узброєних пустилось з музикою до тих частий міста, де стоять касарнї артилєриї і касарнї піхоти. Артилєрия не хотїла прилучити ся до ворохобнї а піхота навіть загрозила, що буде стріляти, а сапери пішли тодї до фабрик, а відтак до варстатів зелїзничих. Коли опісля появили ся

— Неудачу, пане, чисту неудачу.

— То ви не зробили ніякого поступу?

— Зовсїм ніякого.

— Господи! То треба менї вглянути в ту справу.

— Дай то Боже, щоби ви глянули, пане Гольмс. То моя перша велика задача а я вже дійшов до кінця з моїм розумом. Змилуйте ся, ходіть зі мною та поможіть менї.

— Добре, добре. Случайно так стало ся, що я вже все можливе розвідав, навіть і звіт про оглядини трупа прочитав досить уважно. Але мимоходом кажучи, що ви зробите з капшуком, котрий знайшли на місци злочину?

Гопкінс видивив ся здивований.

— То був власний капшук того чоловіка і в середині були на нім єго початкові букви, а капшук був із шкіри морского пса — а той чоловік то був старий мисливий, що полював на морскі пси.

— Але він не мав люльки.

— Нї, ми не могли знайти у него люльки, та він таки дійстно мало курив. Але міг преці мати тютюн при собі для приятелів.

— Без сумніву. Я то згадую лиш длятого, що як би я так тою справою займав ся, то зачинав би мої розслїди від сего. Як би й не було, мій приятель, др. Ватсон, не знає сеї історії а менї також не вадило би почути ще раз, як тоті подїї одна по другій наступали. Розкажіть же нам коротко, як то все було.

Стенлї Гопкінс вийняв із кишенї кусень якогось паперу.

— Ось тут у мене деякі дати, котрі вам можуть подати карієру того померлого чоловіка, капітана Петра Карея. Він родив ся в 1845 р., мав отже пятьдесять лїт. Був то незвичайно сьмілий мисливий, котрий не без успіху їздив на ловлю китів і морских псів. В 1883 р. був він командантом пароходу „Нарваль“ з Динді. Відтак їздив кілька разів раз по раз на ловлю, а в слїдуючім році 1884 дав всему спокій. Опісля через кілька лїт їздив в дорогу а наконець купив собі малу маєтність, звану Вудманс Лї, недалеко від Форест Рав і Сусекс. Там жив він ще шість лїт і там помер якраз тиждень тому назад.

Той чоловік мав деякі свої дивацтва. В своїм звичайнім житю був він строгим пуританином, чоловічиском мовчаливим і понурим. Він мав жінку, двайцятьлїтну донку і держав дві служниці, котрі заєдно зміняли ся, бо то була неконче приятна служба а иноді таки й не можна було витримати. Той чоловічиско мав свої пяцкі хвилї, а коли его напала така хвиля, то з него робив ся таки справдешний чорт. Розказують, що він тодї серед ночи виганяв свою жінку і доньку з хати, бив їх і гнав ся за ними через цїлий парк а цїла місцевість поза огорожею будила ся тодї від їх крику. Раз мусїв він ставати перед судом за то, що напав був на старенького пан-отця, котрий прийшов був до него і упоминав єго за єго поведенє. Коротко сказавши, пане Гольмс, ви би мусїли далеко находити ся по сьвітї, заким би зайшли небезпечнїйшого чоловіка як був Петро Карей, а я чув, що о нім так само говорили, коли він був ще командантом корабля. Єго називали „чорним Петром“ і то не лиш для того, що був смаглявий і мав велику чорну бороду, але й задля прикмет єго характеру, котрі були пострахом для цїлого єго окруженя. Не потребую додавати, що нїхто з сусїдів єго не любив і всї єго уникали та що нїхто анї словом не пожалував єго страшного кінця.

(Дальше буде).

3 сотні козаків, сапери почали до них стріляти і прогнали їх. Аж коли явили ся на жидівскім базарі, взяли їх козаки і піхота азовского полку в два огні і по двох сальвах розбили їх. На побоєвищи осталось 165 убитих і ранених, між тими по найбільшій части робітники, 200 саперів вернуло назад до касарні, а прочі покидавши карабіни, повтікали. — Позаяк телеґраф перерваний, то ґенерал-ґубернатор Сухомлінов вислав до Петербурга специяльного курьера зі звітом о цілій події, а коли курьер верне, буде в Києві заведений воєнний стан.

Порта все ще не хоче пристати на жадане держав в справі установленя контролї фінансової в Македонії і длятого в дипльоматичних кругах в Константинополи числять ся вже з тим, що примусових средств треба буде довше уживати, як доси припускано, а навіть може треба буде й розширити значно проґраму демонстрацийну. Доси обсадили демонструючі фльоти уряди митові і телеґрафічні на островах Лємнос і Лєсбос.

Новинки.

Львів, дня 6-го грудня 1905.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс санітарного асистента дра Романа Меруновича з Кракова до Сянока.

— **Преосьв. епископ др. Хомишин** виїхав на кілька днів із Станиславова на провінцію і тому не буде уділювати завтра, т. є. 7-го с. м. авдиенций.

— **До Академії ветеринариї** у Львові вписало ся на зимовий піврік 1905/6 загалом 68 слухачів, а именно: на І. рік наук 35, на II. рік 13, на III. рік 10 і на IV. рік 10. Після народности слухачів єсть 39 Поляків, 12 Чехів, 11 Русинів, 5 Хорватів і 1 Серб. Докторів медицини записало ся двох.

— **Льосоване стипендий** для ремісників по 1120 корон з фундациї бл. п. Франца і Терези Бляйків, відбуло ся передвчера в львівскім ратуши під проводом президента міста п. Михальского. До льосованя було допущених 269 кандидатів. Щасливі льоси витягнули: Ів. Ґлоґовский, пекарский челядник; Мих. Логоцкий, кравецкий челядник; Ник. Марущак, ковальский челядник і Ів. Шимович, кравецкий челядник.

— **Нагороду Нобля** в квоті 200.000 франків і золотий медаль признала шведска Академия наук в Штокгольмі Генрикови Сенкевичеви, славнозвістному польскому писателеви. Сенкевич, що перебуває тепер у Відни, їде до Штокгольму, де король Оскар вручить єму нагороду.

— **Курс кутя коний** при школї підкованя, істнуючій при Академії ветеринариї у Львові, розпічне ся дня 2 січня 1906. Ковальскі челядники, котрі хотїли би записати ся на той курс, мають зголосити ся лично в місяци грудни в канцеляриї школи при ул. Кохановского ч. 33 і предложити: сьвідоцтво окінченя з добрим поступом школи народної, сьвідоцтво визволеня і сьвідоцтво з відбутої що найменше дволїтної практики челядничої. Незаможні ученики того курсу можуть одержати підмоги з призначеного на ту цїль фонду краєвого.

— **Андрїївскі вечерницї** устроює забавовий комітет львівского „Сокола“ в комнатах власного льокалю (ул. Коперника ч. 9) дня 12 с. м. Проґрама забав богата, буфет добірний, то-ж комітет надїє ся многих гостий.

— **З Гусятинщини пишуть нам:** Вп. пп. учителів та учительок, як також розвови учительства прихильних, прошу на перші загальні збори товариства „Взаїмна поміч галицких і буковиньских учителїв і учительок“, котрі відбудуть ся в Копичинцях дня 8 грудня 1905 о 12-ій годині в полудне в сали „Народного Дому“. Порядок дневний: 1. Отворене зборів, 2. відчитане і пояснене статута товариства, 3. дискусия над відчитаним статутом, 4. впис членів, 5. вибір виділу, 6. внесеня членів. — *Захар Садовский*, муж довіря ради і дирекциї товариства.

— **Страйк друкарских складачів** вибух в Будапешті в друкарни Globus і инших, де друкують ся часописи, котрі виступають против загального голосованя. Страйк звернений лише против названих ґазет. Оногди вийшли лише три дневники, а шістнайцять дневників не появило ся. Всї друкарні, котрі поважили би ся друкувати ті дневники, порішено бойкотувати. В кількох друкарнях ґазетні складачі не застрайкували, але заявили, що не будуть складати статий, звернених против загального права голосованя.

— **Демонстрациї в Будапешті.** Социялісти в Будапешті устроїли передвчера величезну демонстрацию з вибиванем вікон в редакциях тих часописий, котрі противні заведеню загального права голосованя. В льокали редакциї „Budapesti Hirlap“ вибито шиби револьверовими стрілами і виломано двері до галї з машинами. Там знищено дві машини, а коли появила ся служба і кількох членів редакциї, привитано їх стрілами. Коли прибула поліция, демонстранти розбігли ся. Небавом знов зібрали ся демонстранти і вибили вікна в многих каварнях і в редакциї „Független Magyar Orszag“, „Pesti Hirlap“, „Magyar Orszag“ і стріляли там всюди до вікон. Вкінци кінна поліция розігнала товпи.

— **Утїкла жінка.** Дозорець дому у Львові Іван Максимів доніс передвчера поліциї, що єго жінка, Катерина, забравши 30 корон готівки і свого сина з першого подружа, утїкла зі Львова, полишаючи четверо дітий з другого подружа.

— **Небезпечна злодїйска трійка,** що з незвичайною зручностию бушувала в повіті кольбушівскім і стала пострахом і правдивою язвою для тамошних мешканців, попала недавно в руки жандармериї і оногди ставала перед судом в Ряшеві. Суть то звістні в тамошній околици злодії, карані вже кілька разів дуже строго: Собота, Ґломбец і Пістулв. Трибунал засудив Соботу на 9, Ґломбца на 6, а Пістулу на 2 роки тяжкої вязницї.

— **Управа тютюну** на Буковині і Галичині. Вступне закупно збору тютюну буковиньского і галицкого відбуло ся між 16 а 22 с. м. Головне закупно тютюнового листя відбуде ся в часї від 5 грудня до 31 січня 1906. Цїлий материял тютюнового листя, який має бути закуплений, буде обнимати до 41.400 сотнарів м. в цїні поверх 2 міліони корон. На р. 1906 допущено під управу тютюну в обох тих краях около 4500 гектарів, із чого на Буковину припадає 300 гектарів. Управа на тім просторі повинна принести около 60.750 сотнарів в цїні 2,700.000 К.

— **„Краєвий Союз кредитовий“ у Львові** повідомляє союзні стоваришеня, що з днем 20-го жовтня 1905 р. підвисшив Банк краєвий у Львові процентову стопу від безпосередного кредиту з 4% на 4½%, а від посередного кредиту, т. є. за жиром „Краєвого Союза кредитового“, з 4½% на 5%. В „Краєвім Союзі кредитовім“ лишає ся незмінена процентова стопа 5½% від кредиту для кредитових стоваришень. Рівнож взиває ся отсим всї союзні стоваришеня, що користають з кредиту в Банку краєвім, аби задля улекшеня діловодства і зменшеня кошттів лиш такі векслї присилали до реесконту, що їх реченець платности припадає на один і той сам день. Для внутрішного діловодства є пожадане, аби реченцї платности припадали в днях 10-го, 15-го, 20-го або 25-го в місяци. В отсих днях зволять союзні стоваришеня також визначувати реченцї виплати і сплати позичок. — *Дирекция.*

† **Померли:** др. Володимир Ортиньский, лїкар в Самборі, дня 3 с. м., в 47-ім роцї житя; — о. Франц Скульский, вислужений декан залїщицкий, парох в Садках, дня 1 с. м., в 71-ім роцї житя, 45-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Будапешт 6 грудня. Бар. Феєрварі виїхав вчера до Відня на авдиенцию до Цїсаря.

Будапешт 6 грудня. Вчера о пів до 7 год. вечером зібрало ся перед редакциєю ґазети „Nepszava“ около 2000 демонстрантів а звідтам часть пішла перед редакцию ґазети „Budapest“, де 30 кінних поліциянів сперло товпу. Коли з помежи демонстрантів стрілено 3 рази, поліция заатакувала їх і ранила кількох людий. В подвірю редакциї „Pesti Hirlap“ зібралось було крім поліциї також і около 100 техніків, щоби евентуально відперти атак страйкуючих складачів друкарских. О 9 год. був вже спокій.

Будапешт 6 грудня. Підчас вчерашної демонстрациї зранено 6 осіб, з тих 2 тяжко.

Берлин 6 грудня. З Києва наспіла вість, що там заведено воєнний стан. — В Харкові, кажуть, рекрути не хотїли складати присяги на вірність цареви.

Букарешт 6 грудня. З Кішинева і Каляраша доносять, що там вибухли протижидівскі розрухи.

Константинополь 6 грудня. Австрийский амбасадор бар. Каліс одержавві второк в ночи ноту Порти з повідомленєм, що Порта годить ся на комісию фінансову, однакож з многими змінами реґуляміну.

Париж 6 грудня. Сенат ухвалив всї артикули закона о роздїлї церкви від держави в такім самім змістї, як їх ухвалила палата послів.

Льондон 6 грудня. Генрі Кампбель-Барнеман підняв ся місиї утвореня нового кабінету.

Петербург 6 грудня. Розійшлась чутка, що димісию міністра справ внутрішних Дурнова цар вже підписав.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 1 січня 1906 увійде в житє додаток II. до доповненя тарифи часть II. в галицко-угорскім звязку зелїзничім з 1 січня 1904.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 5 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·— до 8·20; жито 6·10 до 6·30; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 5·90 до 6·20; ячмінь броварний 6·40 до 6·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до варения 8·50 до 9·50; вика —·— до —·—; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 55·— до 70·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 22·— до 28·—.

За редакциєю відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).